स ते तात न हन्तव्यः संक्रुद्धेनापि सर्व्वथा । ब्राह्मणानामभिद्रोहो न कर्त्तव्यः कथञ्चन ।
नह्येवमग्निर्नादित्यो भस्म कुर्य्यात्तथाऽनघ । यथा कुर्य्यादभिक्रुद्धो ब्राह्मणः शंसितव्रतः । १२२५
तदेतैर्विविधैर्लिङ्गैस्त्वं विद्यास्तं द्विजोत्तमं । भूतानामग्रभूर्विप्रो वर्णश्रेष्ठः पिता गुरुः ।
॥ गरुडउवाच ॥ किंरूपो ब्राह्मणो मातः किंशीलः किंपराक्रमः । किं स्विदग्निनिभो भाति किंस्वित्सौम्यप्रदर्शनः ।
यथाहमभिजानीयां ब्राह्मणं लक्षणैःशुभैः । तन्मे कारणतो मातः पृच्छतो वक्तुमर्हसि ।
॥ विनतोवाच ॥ यस्ते कण्ठमनुप्राप्तो निगीर्णं वडिशं यथा । दहेदङ्गारवत्पुत्र तं विद्या ब्राह्मणर्षभं ।
विप्रस्त्वया न हन्तव्यः संक्रुद्धेनापि सर्व्वदा । प्रोवाच चैनं विनता पुत्रहार्द्दादिदं वचः । १२३०
जठरे न च जीर्य्येद्यस्तं जानीहि द्विजोत्तमं । पुनः प्रोवाच विनता पुत्रहार्द्दादिदं वचः ।
जानन्त्यप्यतुलं वीर्य्यमाशीर्व्वादपरायणा । प्रीता परमदुःखार्त्ता नागैर्विप्रकृता सती ।
॥ विनतोवाच ॥ पक्षौ ते मारुतः पातु चन्द्रसूर्य्यौ च पृष्ठतः । शिरश्च पातु वह्निस्ते वसवः सर्व्वतस्तनुं ।
अहञ्च ते सदा पुत्र शान्तिस्वस्तिपरायणा । दृढाशीनाभविष्यामि स्वस्तिकारे रता सदा ।
अरिष्टं व्रज पन्थानं पुत्र कार्य्यार्थसिद्धये ॥ सौतिरुवाच ॥ ततः स मातुर्व्वचनं निशम्य वितत्य पक्षौ नभ उत्पपात । तता निषा
दान्बलवानुपागतो बुभुक्षितः काल इवान्तकोऽपरः । १२३५
स तान्निषादानुपसंहरंस्तदा रजःसमुद्धूय नभःस्पृशं महत् । समुद्रकुक्षौ च विशोषयन्पयः समीपजान्भूधरजान् विचालयन् ।
ततः स चक्रे महदाननं तदा निषादमार्गं प्रतिरुध्य पक्षिराट् । ततो निषादास्त्वरिताः प्रवव्रजुर्यतो मुखं तस्य भुजङ्गभोजिनः ।
तदाननं विवृतमतिप्रमाणवत्समभ्ययुर्गगनमिवार्द्दिताः खगाः । सहस्रशः पवनरजोविमोहिता यथाऽनिलप्रचलितपादपे वने ।
ततः खगो वदनमभित्रतापनः समाहरत्परिचपलो महाबलः । निसूदयन्बहुविधमत्स्यजीविनो बुभुक्षितो गगनचरेश्वरस्तदा ।
इत्यादिपर्व्वणिसौपर्णे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ तस्य कण्ठमनुप्राप्तो ब्राह्मणः सह भार्य्यया । दहन्दीप्त इवाङ्गारस्तमुवाचान्तरीक्षगः । १२४०
द्विजोत्तम विनिर्गच्छ तूर्णमास्यादपावृतात् । न हि मे ब्राह्मणो वध्यः पापेष्वपि रतः सदा ।
ब्रुवाणमेवं गरुडं ब्राह्मणः प्रत्यभाषत । निषादी मम भार्य्येयं निर्गच्छतु मया सह ।
॥ गरुड उवाच ॥ एतामपि निषादीं त्वं परिगृह्याशु निष्पत । तूर्णं सम्भावयात्मानमजीर्णं मम तेजसा ।
॥ सौतिरुवाच ॥ ततः स विप्रो निष्क्रान्तो निषादीसहितस्तदा । वर्द्धयित्वा च गरुडमिष्टं देशं जगाम ह ।
सहभार्य्ये विनिष्क्रान्ते तस्मिन् विप्रे च पक्षिराट् । वितत्य पक्षावाकाशमुत्पपात मनोजवः । १२४५
ततोऽपश्यत्स पितरं पृष्टश्चाख्यातवान्पितुः । यथान्यायममेयात्मा तच्चोवाच महानृषिः ।
॥ कश्यप उवाच ॥ कच्चिद्वः कुशलं नित्यं भोजने वडवे सुत । कच्चिच्च मानुषे लोके तवान्नं विद्यते वडु ।
॥ गरुडउवाच ॥ माता मे कुशला शश्वत्तथा भ्राता तथाह्यहं । नहि मे कुशलं तात भोजने वडवे सदा ।
अहं हि सर्पैः प्रहितः सोममाहर्त्तुमुत्तमं । मातुर्द्दास्यविमोक्षार्थमाहरिष्ये तमद्य वै ।
मात्रा चात्र समादिष्टो निषादान्भक्षयेति ह । नच मे तृप्तिरभवद्भक्षयित्वा सहस्रशः । १२५०